

JANEZ KRANJČ

govori

za »Kmečki glas«

„Priznati vam moram, drage bralke in cenjeni bralci, da sem bil v teh dneh primoran sestaviti zajeten spisek vaših želja. Predlogi, ki ste nam jih nekateri poslali v pismih na naše uredništvo, so ob koncu rodili seznam 37 napovedovalcev in napovedovalk RTV Ljubljana.

Stal sem tako tistega dne z lišči papirja v rokah, priznam, v veliki zagati. Komu dati prednost? Z vsemi se prav gotovo v naši rubriki ne bo mogoče porazgovoriti, sicer pa to tudi ni bil naš namen. Morda nam je šlo res le bolj za to, kot nam pišete, da skušamo približati bralcem nekatere izmed napovedovalcev, ki jih pogosteje videvamo ali poslušamo v radiu ali televiziji. Ne navsezadnje pa nam je bilo tudi do tega, da bi skušali približati in nekako bolj osvetliti bralcem naravo napovedovalskega poklica. Menim, da sem dovolj klepetal in da je zadnji čas, da se preselim v napovedovalnico prvega radijskega programa.

Segel sem mu v roke in visoko sem moral pogledati, čeprav tudi sam nisem najmanjše rasti. Sicer pa, če ne bi bila istega spola, bi verjetno povedal še to in ono, kar bi bralke zani-

malo. Povem naj le to, da je silno prijeten fant, ki se je rodil v Ljubljani 4. februarja 1946. leta in da je študent „Visoke ekonomske komercialne šole“.

V osnovni šoli pa tudi pozneje, ko je že včasih za „kiklami“ pogledal, je hotel postati gradbeni inženir. Kdo ve, morda mu je danes, ko opazuje čez cesto, kako počasi raste nova zgradba RTV, žal, da ni, kar je nekoč hotel postati.

„Ne, nikoli nisem mislil, da bom radijski napovedovalec,“ je pripovedoval Janez Kranjč. „Moja sestra, Marija Velkavrhova, ki je tudi napovedovalka, mi je svetovala, naj se prijavim na avdicijo. Izmed 200 kandidatov sva bila izbrana dva in po desetih mesecih sem 21. julija 1969 prvič spregovoril v mikrofoni. V prvih dneh napovedovalskega poklica sem zaradi treme imel potne roke, sčasoma pa postaneš pri svojem delu profesionalen in izgubiš občutek, da govoriš za tako velik krog ljudi. Seveda je pa res, da se je pravega rutinerstva treba v vsakem poklicu, kjer delaš z ljudmi, iznebiti.

Pri nas na radiu pravijo, da mora biti napove-

dovalec vsestranski. Potrebno je biti strokovnjak za tako imenovana „suha branja,“ kot so na primer poročila, prav tako pa mora pokazati svoje sposobnosti pri oddajah, kjer je potrebno nekoliko bolj kontaktirati s poslušalci. Teh zadnjih oddaj pa si prav gotovo vsak napovedovalec najbolj želi.“

Spet se zaklepečeva o naši konferansi, pa o radosti in trnju napovedovalskega poklica. Pobarabam ga tudi, kje se počuti bolj sproščeno – pred televizijsko kamero ali samo pred radijskim mikrofonom. Odgovor me ni presenetil,

saj se je večina napovedovalcev odločila za mikrofoni, čeprav tudi TV kameri priznavajo svoj čar. „Na radiu se bolj sprostim, kamera pa je tako zelo občutljiva, da me prav zaradi tega še vedno malce moti.“

Kaj pa popularnost, ga podrezam!

„Menim, da je v našem poklicu nemogoča tista prava popularnost,“ mi je nasmejano odgovoril Janez Kranjč. „Najstnice“ verjetno res iščejo zvezdnike, toda mi opravljamo le svoje delo, eni bolj drugi manj uspešno. S tem v zvezi nimam nobenih problemov. Res pa je, da ima popularen človek ali bolj človek, ki ga ljudje na videz dobro poznajo, določene „trenutne prednosti“.

Drage bralke in oboževalke napovedovalca Janeza Kranjča! Vse kaže, da imate malo upanja, da bi dobile sliko tega visokega in na oko tako prijetnega fanta. Vaša pisma končajo navadno v predalih visoke omare ali v enem izmed manj opaznih predelov sobe, toda nikar ne jemljite tega preresno. Saj poznate tisto – čas je zlato!

Morda prav v tem trenutku, ko preberete ta sestavek, sedi Janez Kranjč v svojem avtomobilu na eni izmed bliskovitih voženj. Da, to je njegov konjiček pa tudi nevaren prav gotovo. Morda je na zasluženem dopustu nekje v ČSSR, saj lani dopusta ni mogel izkoristiti zaradi prometne nesreče, katere žrtev je bil.

Ob vročih poletnih mesecih pa se silno rad preizkuša v podvodnem ribolovu. Sem povedal vse?

Aha, še to! Ni poročen in pravi, da še dolgo ne misli stopiti v „zakonski jarem“. Sicer pa človek nikoli ne ve.

Naj mu želimo srečno vožnjo in dober glas!

SILVO TERŠEK